

The Year of Three

Ferdinando Frega

GILLETTE: HET JAAR VAN DE DRIE — AKTE 2

Er gebeurt in een leven zoveel tegelijk dat vergeten vanzelf gaat — emoties onthoud je niet, die beleef je op het moment zelf. Feiten blijven in het geheugen.

Die ochtend van 29 mei meldde ik me op de tweede verdieping van de Kamer van Koophandel in Reggio Calabria. Ik was 28. Een vrouw ontving me, stelde zich voor als de secretaresse van de voorzitter en zei dat de ingang beneden was — ik was waarschijnlijk verdwaald.

Eigenlijk ben ik hier opgeroepen als raadslid van het college van handelsagenten. Hier is het telegram.

Laat eens zien: de heer Frega Ferdinando, opgeroepen op 29 mei, 9.30 uur — maar dat moet een vergissing zijn. Misschien bedoelden ze een andere Frega. Uw vader, misschien. U bent te jong. Dit moet een fout zijn. Uw identiteitsbewijs, alstublieft.

Ze controleerde het, en tien minuten later kwam ze terug met de voorzitter zelf, die me hartelijk begroette — het jongste raadslid in het Italiaanse college van agenten.

De secretaresse keek me aan zoals je kijkt naar een gewonde bizon die nog niet dood is, niet zeker waar je eerst moet toeslaan. Toen ze zich had hersteld: meneer Frega, neemt u me niet kwalijk — wat doet u eigenlijk?

Dank u voor het “meneer”, maar ik heb alleen de lagere middelbare school afgemaakt, geen diploma. Ik verkoop scheermesjes — in de detailhandel, nog niet eens in de groothandel. Ze zeiden dat ik er nog niet klaar voor was.

Waarom bent u hier dan benoemd, en door wie?

Dat heb ik me ook afgevraagd. Een collega met wie ik 2000 jaar geleden werkte, haalt graag dit soort grappen met me uit. Ik vraag nooit waarom.

Wacht — u zit ook in het nationale bestuur van Confcommercio Italia. Dat kwam ook van hen. En u verkoopt alleen Gillette-mesjes?

Ja, mevrouw. Alleen in de detailhandel. Maar stelt u zich voor dat ik ze op een dag in de groothandel zou maken en verkopen, over een groter gebied. Wat zou er dan gebeuren?

Zullen we het aan uw collega van 2000 jaar geleden vragen?

Ahahahahah.

De vergadering begint. We zijn met z'n twaalven. Er worden een voorzitter benoemd, een secretaris, raadsleden, een penningmeester — en er blijft één functie over, terwijl iedereen naar mij kijkt: persvoorlichter.

Ik sla het af. Daar ben ik nooit goed in geweest.

Ferdinando